

Κυριακὴ 18 Αὐγούστου. **Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Φλώρου καὶ
Λαύρου.** Ἦχος βαρὺς. Ἐωθινὸν η'.

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, εἰς τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' ἀναστάσιμα στιχηρὰ· Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ...Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ...Ἀπόστολοι ἰδόντες τὴν ἔγερσιν... δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς, ὅπερ εἶπομεν ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ ἐν τῇ α' ἡμέρᾳ· Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα...Καὶ νῦν... τὸ δογματικὸν θεοτοκίον· Φρικτὸν καὶ ἄρρητον ὄντως...Τὸ· Φῶς ἰλαρόν... τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὸν στίχον ψάλλομεν τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου...εἶτα τὰ γ' προσόμοια τῆς Θεοτόκου· Ἀνατολὴ τοῦ Ἡλίου...Ράβδος ρίζης Παρθένε... Πύλη Θεοῦ Παναγία...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς, ὅπερ εἶπομεν ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ ἐν τῇ α' ἡμέρᾳ· Ὅτε ἐξεδήμησας Θεοτόκε Παρθένε...Τὸ· Νῦν Ἀπολύεις...Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον· Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον...Δόξα...Καὶ νῦν... τῆς ἑορτῆς· Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν...Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, κανόνα καὶ οἶκους τῆς Θεοτόκου οὐ λέγομεν. Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον...

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἥτοι τὸ· Μακάριος ἀνὴρ...ὄλον. Εἰς δὲ τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'· Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ...Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ...Ἀπόστολοι ἰδόντες τὴν

ἔγερσιν...ἀνατολικὸν ἔν· *Κὰν συνελήφθης Χριστέ...τῆς ἑορτῆς προσόμοια γ΄, ὅπερ εἶπομεν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἐν τῇ α΄ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς· Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!...Βαβαὶ τῶν σῶν μυστηρίων Ἀγνή!...Τὴν σὴν δοξάζουσιν κοίμησιν...τῶν μαρτύρων προσόμοια γ΄· Λίθοι τελειότατοι... Χάριν ἀπαντήσατε...Λάκκῳ συγκλειόμενοι...Δόξα... τὸ ἰδιόμελον ἑορτῆς, ὅπερ εἶπομεν ἐν τῇ α΄ ἡμέρᾳ· Ἡ πανάμωμος νύμφη...Καὶ νῦν...τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης...Εἴσοδος. Τὸ· Φῶς ἰλαρόν...τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὴν λιτήν, τὸ στιχηρὸν τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς. Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς· Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα...Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου...εἶτα τὰ γ΄ στιχηρὰ, τὰ κατ' ἀλφάβητον· Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν...Ὑπὸ τὸν Ἄδην κατελθὼν Χριστέ...Φοβερός ὤφθης Κύριε... Δόξα... Καὶ νῦν...τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς, ὅπερ ἐδοξάσαμεν ἐν τῇ α΄ ἡμέρᾳ· Ὅτε ἐξεδήμησας Θεοτόκε Παρθένε...Τὸ· Νῦν ἀπολύεις...καὶ τὸ τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον· Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον... τῆς ἑορτῆς· Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν...εὐθὺς τὸ· Θεοτόκε Παρθένε... Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων καὶ ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὰς ἐπιστολάς.*

Μὴ τελουμένης ἀγρυπνίας, ἀπολυτίκια εἰς τὸν ἑσπερινὸν λέγομεν (καταλιμπανομένου τοῦ μικροῦ), ὡς ἐσημειώθησαν ἐν τῷ μικρῷ. Τῇ δὲ Κυριακῇ πρωΐ, ἐν τῷ μεσονυκτικῷ, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου· Ἄνοιξόν μου τὸ στόμα...Τὰ Ἄξιόν ἐστίν...μετὰ τὸ τρισάγιον, ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, μόνον· Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν...καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ

Εἰς τὸ· Θεὸς Κύριος...τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον...Δόξα· τὸ αὐτὸ...Καὶ νῦν...τῆς ἑορτῆς· Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν...Εὐθὺς ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ΄, Δόξα, καὶ νῦν...Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β΄

κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· *Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'.* Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· Ὅτι σὸν τὸ κράτος... Ὁ χορός· *Ἀμήν,* καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Ἡ Ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο...*Δόξα· Τῇ τριημέρῳ ταφῇ...Καὶ νῦν...τῆς ἑορτῆς, ἅπερ εἶπομεν καὶ ἐν τῇ α' ἡμέρᾳ· Ἀναβόησον Δαυΐδ...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν.* Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· *Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'.* Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος... Ὁ χορός· *Ἀμήν,* καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...*Δόξα· Ἐπὶ τὸ μνήμα ἔδραμον γυναῖκες...Καὶ νῦν...τῆς ἑορτῆς, ἅπερ εἶπομεν καὶ ἐν τῇ α' ἡμέρᾳ· Ὁ πάντιμος χορός...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν.* Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΖ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ψάλλονται τὰ *Εὐλογητάρια.* Αἴτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβὼν...*Εὐθὺς οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ προκείμενον αὐτοῦ καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ ἢ Ἐυαγγελίου.* Εἶτα τὸ· *Ἀνάστασιν Χριστοῦ...Ὁ ν' ψαλμός. Δόξα· Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...Καὶ νῦν· Ταῖς τῆς Θεοτόκου...Εἰς τὸν στίχον τὸ· Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...*

Εἶτα οἱ κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια, ὁ τῆς Θεοτόκου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς β' τροπάρια, ὁ α' τῆς ἑορτῆς, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια καὶ τῶν μαρτύρων, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια. Λέγομεν δὲ καὶ τοὺς ιβ' στίχους τῆς στιχολογίας ἐν ἐκάστη ᾠδῇ, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τὸ· *Δόξα...καὶ τὸ· Καὶ νῦν...Καταβασία· Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ...Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον...Εἶτα κάθισμα τῶν μαρτύρων· Τοὺς σοφοὺς ἀριστέας καὶ ἀθλητὰς...Δόξα· τὸ αὐτὸ... Καὶ νῦν...τῆς ἑορτῆς· Ἡ Θεὸν συλλαβοῦσα ἄνευ σποράς...Ἀφ' ἑκτῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον·*

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου...καὶ ὁ οἶκος· Ἐτρεμε κατωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον...Συναξάριον. **Ἡ τιμιωτέρα στιχολογείται.**

Τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν... ἐκ γ' καὶ τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν...εἶτα τὸ ἕξαποστειλάριον, τὸ η' ἀναστάσιμον· Δύο ἀγγέλους βλέψασα...καὶ τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολοι ἐκ περάτων...Εἰς τοῦ αἴνους, ἰστῶμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ'· Ἀνέστη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν...Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν...Τὶ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ...καὶ τῆς ἑορτῆς προσόμοια γ'· Τῇ ἐνδόξῳ κοιμήσει σου...Ἐκ περάτων συνεδραμον...Τὴν ζωὴν ἢ κύησασα...δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα, τὸ η' Ἐωθινὸν ἰδιόμελον· Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα... Καὶ νῦν· Ὑπερευλογημένη...Δοξολογία μεγάλη...καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον μόνον· Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος...Ἐκτενής, ἀπόλυσις. Ἡ α' ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι.

Ἐν ταῖς ὥραις

Λέγομεν δὲ ἐν ταῖς ὥραις τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον...Δόξα...τῆς ἑορτῆς· Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν...Καὶ νῦν· τὸ θεοτοκίον τῶν ὥρῶν. Εἰς τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον...

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικά. Οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' τροπάρια καὶ ἡ ς' ᾠδὴ τοῦ α' κανόνος τῆς ἑορτῆς εἰς δ' τροπάρια, ἄνευ εἰρμῶν. Εἰσοδικὸν τὸ· Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον· Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον...τῆς ἑορτῆς· Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν...τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς...Δόξα...ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ὁ ἡμετέρα μορφήν ἀναλαβὼν...Καὶ νῦν...τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον... Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τοῦ ἤχου. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, ἦτοι: Ἀπόστολος· Παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τοῦ

ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ...(Κορ. α' 10-17), ὁ ζήτει τῆ ἡ' Κυριακῆ τῶν Ἐπιστολῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. *Εὐαγγέλιον· Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον...*(Ματθ. ιδ' 14-22), ὁ ζήτει τῆ ἡ' Κυριακῆ τῶν κατὰ Ματθαίου Εὐαγγελίων. *Εἰς τὸ· Ἐξαιρέτως...τὸ· Ἄξιόν ἐστιν...Κοινωνικὸν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον...Εἶδομεν τὸ φῶς...Πληρωθήτω...Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου... ἐκ γ'. Δόξα...Καὶ νῦν...οἱ δύο ψαλμοὶ· Εὐλογήσω τὸν Κύριον...Υψώσω σὲ ὁ Θεός μου...καὶ ἡ ἀπόλυσις.*